

Singlehanded 2021.

Alle voorbereidingen op tijd afgerond. De boot, een waarschip 570, weer verder geperfectioneerd waar mogelijk. Hoor van Elly dat ik echt het kleinste bootje ben die mee doet.

Zaterdag 12:30, de start. Code voor de koker komt door. Besluit om ook i.v.m. de weersvoorspellingen zo snel mogelijk het Wad te doen. Op naar Den Oever en door naar Texel. Ruime wind dus de spinaker erop. Zie rondom ook de andere zeilers hun spinaker hijsen.

Ik krijg de gedachte dat zeilen en een opera/symfonie/ orkest veel overeenkomsten hebben. Sowieso zit in beide veel muziek. De start voelt als op het Vrijthof in Maastricht wanneer André Rieu met een wals begint en alle baljurken gaan zwieren op de muziek. Net als de spinakers om mij heen.

Aan elke wals komt een einde dus ook aan deze, de wind trekt aan en ruimt. Spinaker eraf en genua er voor in plaats. Dit gaat mooi door tot de kreupel, de wind zakt weg en gaat krimpen. Denk er over na om de spinaker er weer op te zetten. Zie anderen het ook proberen maar het lukt niet, de wind ruimt weer en neemt toe. Was een klein intermezzo in de muziek, een uitvoering moet natuurlijk wel spannend en afwisselend zijn. De sluizen van Den Oever. Pauze. Gereed maken voor nieuwe partituur. Reef erin en standaard fok erop gezet.

In het schemer het Wad op met een 10 tal andere boten. Kom steeds verder achter in het veld te liggen zoals verwacht. Die ene boei kwam wel heel dichtbij voorbij zonet. De muziek begint rustig en gestaag maar is ondertussen ruiger/harder geworden met uitschieters. Denk er zelfs over om terug te gaan, maar dan komt de melodie naar boven drijven. De juiste momenten aanvoelen voor overstag te gaan. Golven zijn niet te zien maar wel voelbaar en het ritme moet in je komen.

Met het ingaan van de Texelstroom gaat de wind er ook gelijdelijk uit. Het wordt een hele strijd in serene stilte om tegen de stroom Oude Schild te halen.

Om 11 uur is het einde van de opera, een heerlijk rustige afsluiting van een schitterende zeildag. Jammer dat de zeiler steeds meer moest hoesten en hiermee het laatste stuk behoorlijk verstoorde. Reden dat de tocht voor mij hier stopt.

Hopelijk volgend jaar weer net zo'n mooie opera van Frits en Elly.

Klaas Hoogstra

Tapatai